

**[Církev a theologie]**

**Ladislav Hejdánek**

This is a part of the original document:

[1990.1 \(pokračování v novém sešitu\) \(strojopis\)](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[1990.1 \(pokračování v novém sešitu\) \(strojopis\)](#)

◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 17. 12. 1990

◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 17. 12. 1990

## [Církev a theologie]

90/164

### 901217

V dosavadních formách evropské společnosti (a tím méně mimoevropské společnosti) nemáme zatím vyřešen problém udržování jakési kontinuity se starozákonním poselstvím a se zvěstí evangelia jiným způsobem než prostřednictvím církve či církví. Církev sama však nezbytně potřebuje teologii a theology. Jedním z důvodů nezbytnosti theology je skutečnost, že existuje zásadní rozdíl mezi kritikou faktického stavu církve, vedenou zvenčí, a mezi kritikou zevnitř. Theologie může a de facto musí provádět takovou kritiku zevnitř. V theologii a jejím prostřednictvím provádí vlastně církev kritiku sebe samotné. To souvisí s celým pojetím theology. Té ovšem hrozí vždycky nebezpečí, že se stane ideologií církve, církevního společenství, konkrétního sboru. Proti zideologizování církve je jediná obrana: kritika. Theologie musí proto být nejenom kritická vůči (své!) církvi, ale také vůči sobě. A platí to ovšem také naopak: theology nemůže být dost sebekritická, jestliže zároveň není dostatečně kritická vůči (své!) církvi. Církev se musí k této sebekritické a zároveň vůči církvi a vůbec křesťanstvu kritické theologii znát a chápat ji jako svou vlastní sebekritiku. Hromádka sice má za to, že tak tomu je pouze u theology a církve reformační, ale já bych to rozšířil generálně. Jestliže Hromádka mluví o tom, že „reformační theology je orgánem autokritiky církve“ (1935, *Thgie v dnešních církevních zápasech*, např. 6637, s. 107), je to vlastně velmi šťastná formulace, až na to omezení na reformaci. Je to nosný program pro každou theologii. Katolická církev a katolická theology bude muset přikročit k revizi dosavadního řešení vzájemného vztahu, takže ekumenická perspektiva mluví pro Hromádkovu formulaci, zbavenou konfesijního omezení. Thgie pak zůstává orgánem či funkcí církve, a přesto si zachovává kritičnost a vědeckost.